

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 24 stycznia 2025 r.

DIH-2.707.56.2024.PS

DECYZJA DIH-2 Nr 3.2025

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), dalej zwanej: „kpa”, art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2024 r. poz. 1209, ze zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312, ze zm.), dalej zwanej: ustawą o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 23 grudnia 2024 r. złożonego przez p. Andrzeja Smetanę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Handel i Usługi „AS” Andrzej Smetana z siedzibą w miejscowości Trękusek (zwanego dalej: „przedsiębiorcą”, „kontrolowanym” lub „stroną”) od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 grudnia 2024 r. (sygn. decyzji KNR.8361.232.2024.GB), nakładającej na przedsiębiorcę w oparciu o art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 i art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obowiązek zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej węgla kamiennego ekogroszek - nazwa handlowa groszek plus Lew - workowany 25 kg kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 4.988,00 zł uwzględniającej VAT (słownie: cztery tysiące dziewięćset osiemdziesiąt osiem złotych zero groszy), **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej: „Warmińsko-Mazurski WIIH”, „organ pierwszej instancji”) 16 września 2024 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer KNR.8356.249.2024 przeprowadzili kontrolę, której zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych na podstawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kontrolę przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ww. ustawy, przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy, kontrolę przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy oraz kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców dokonujących obrotu węglem obowiązków wynikających z art. 13 ustawy z 13 kwietnia

2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), dalej zwanej: „ustawą o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę”. Czynności kontrolne przeprowadzono 17-19 września 2024 r. w należącym do strony składzie opału wskazanym jako stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, dalej jako: „CEIDG”. Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy, któremu okazano legitymacje służbowe, zapoznano z tematyką kontroli oraz wręczono upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

Ustalono, że w kontrolowanym składzie prowadzona jest sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli wprowadzano do obrotu paliwa stałe w postaci następujących sortymentów węgla kamiennego:

- orzech premium, workowany 25 kg w ilości 2 tony;
- ekogroszek, nazwa handlowa, groszek plus LEW, workowany 25 kg w ilości 5 ton;
- ekogroszek, nazwa handlowa, groszek premium plus, workowany 25 kg w ilości 4 tony.

Do kontroli wytypowano węgiel kamienny groszek plus LEW - workowany 25 kg. Na podstawie art. 16 ust. 5 i 5a pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz art. 13 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu wspierania agresji na Ukrainę zażądano okazania dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa dostarczonego przez dostawcę, jak również wystawionego przez przedsiębiorcę. Ustalono, że kraj pochodzenia partii węgla z którego pobrano próbki do badań laboratoryjnych to Kazachstan.

Przedsiębiorca przedłożył kopię faktury VAT nr F/00277/WO/07/2024/Z z 18 lipca 2024 r. oraz świadectwo jakości paliw stałych wystawione przez dostawcę nr F/00277/WO/07/2024/Z/1.

W toku kontroli 17 września 2024 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o., w obecności inspektorów reprezentujących Warmińsko-Mazurskiego WIIH, z partii węgla kamiennego w sortymencie groszek plus LEW o masie 5 ton próbki pobrali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0730/24/3859 o masie 71,34 kg (2 worki) i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6068/24/3859 o masie 77,50 kg (2 worki). Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 0062. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200002748/573-007. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego: LEW groszek plus CN2701, wystawionego dla węgla groszek plus LEW oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

W toku kontroli ustalono, że w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW przedsiębiorca wystawia i przekazuje nabywcy świadectwo jakości paliwa stałego, a także oświadczenie o kraju pochodzenia węgla. W kontrolowanym składzie nie stwierdzono wprowadzania do obrotu paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw. Placówka nie prowadziła sprzedaży paliw stałych dla odbiorców innych niż gospodarstwa domowe lub instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW.

Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 19 września 2024 r. Strona w treści protokołu została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200002748/573-007 z 25 września 2024 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych”, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. węgiel kamienny w sortymencie groszek plus LEW, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0730/24/3859, spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 4 załącznika do ww. rozporządzenia jednakże wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w treści świadectwa jakości: LEW groszek plus CN2701 ze względu na zawyżoną zawartość części lotnych która wynosiła 37,23% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących maks. 1,20% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 1,20+0,024\%$.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0730/24/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych LEW groszek plus CN2701 wystawionym dla badanej partii węgla kamiennego, badanie próbki kontrolnej nr 6068/24/3859 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6068/24/3859 wykonane przez SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200002748/573-007/K z 25 września 2024 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie groszek plus Lew, nr próbki kontrolnej 6068/24/3859 jest niezgodny z parametrami wskazanymi przez Stronę w treści świadectwa jakości: LEW groszek plus CN2701 ze względu na zawyżoną zawartość części lotnych która wynosiła 37,01% przy maksymalnych wymaganiach jakościowych wynoszących maks.1,20% i dopuszczalnym odchyleniu wynoszącym $\leq 1,20+0,024\%$, co w tej sprawie oznacza, że za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik mniejszy lub równy 1,224%.

W związku z powyższym Warmińsko-Mazurski WIIH uznał, że badany węgiel kamienny LEW groszek plus jest niezgodny z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego: LEW groszek plus CN2701 wystawionym przez stronę.

Warmińsko-Mazurski WIIH pismem z 7 października 2024 r. poinformował stronę o wynikach badań i przekazał egzemplarze protokołów z badań nr 20/200002748/573-007 z 25 września 2024 r. i nr 20/200002748/573-007/K z 25 września 2024 r.

Pismem z 5 listopada 2024 r. Warmińsko-Mazurski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego

przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W treści pisma Warmińsko-Mazurski WIIH poinformował stronę, że na podstawie art. 10 § 1 kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Pismo zostało doręczone 15 listopada 2024 r. Pismem z 20 listopada 2024 r. strona wniosła „wyjaśnienia na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego”, w którym wskazała, że doszło do pomyłki w trakcie kontroli tj. został przekazany niepoprawny druk świadectwa omyłkowo wydrukowany podczas kontroli spowodowany problemem z drukarką oraz oprogramowaniem (17 września 2024 r.). Strona wskazała jako świadka inspektora prowadzącego kontrolę. Ponadto wskazała, że do klienta trafiło poprawne świadectwo jakości. Pomyłka polegała na zamiast zawartości siarki całkowitej odpowiadającej parametrom maks. 1,20 rubryka została błędnie oznaczona jako zawartość części lotnych. Strona wniosła o niewszczywanie postępowania administracyjnego, mającego na celu ukaranie za błędnie wystawione świadectwo jakości paliwa stałego.

Warmińsko-Mazurski WIIH pismem z 21 listopada 2024 r. poinformował stronę o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego w sprawie.

Warmińsko-Mazurski WIIH 4 grudnia 2024 r. wydał decyzję (sygn. KNR.8361.232.2024.GB) nakładającą na stronę obowiązek uiszczenia łącznej kwoty 4.988,00 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0730/24/3859 w wysokości 744,00 zł, próbki kontrolnej nr 6068/24/3859 w wysokości 15,00 zł oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 4.229,00 zł.

W uzasadnieniu decyzji Warmińsko-Mazurski WIIH wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła, że strona wprowadziła do obrotu paliwo stałe, tj. węgiel kamienny w sortymencie groszek plus Lew dla którego wystawiła świadectwo jakości paliw stałych: LEW groszek plus CN2701. Organ pierwszej instancji wyjaśnił również, że przeprowadzone badania laboratoryjne udokumentowane protokołami z badań nr 20/200002748/573-007 z 25 września 2024 r. i nr 20/200002748/573-007/K z 25 września 2024 r. i wykazały, że wskazana w nim wartość parametru „zawartość części lotnych” była niezgodna ze stanem faktycznym. Strona w świadectwie jakości: LEW groszek plus CN2701 wskazała wartość parametru „zawartość części lotnych” jako max. 1,20 %. Przeprowadzone badania wykazały, że zawartość części lotnych w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0730/24/3859 wynosiła 37,23%, a w próbce kontrolnej nr 6068/24/3859 wynosiła 37,01%. Zważywszy, że dopuszczalne odchylenie wynosi 2% od wartości, w tej sprawie za zgodny z wymaganiami uznany zostałby każdy wynik oznaczenia zawartości części lotnych mniejszy lub równy 1,224% ($\leq 1.2\% + 0,024\%$). Organ pierwszej instancji przywołał treść art. 6c ust. 1, art. 6d pkt 6 i art. 24 ust. 1a ustawy w systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jak również wskazał, że ustalił wysokość należności pieniężnej, na podstawie faktury VAT nr 105007766 z 15 października 2024 r. wystawionej przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. za badanie próbek węgla kamiennego groszek plus LEW - załącznik nr 1 poz. nr 7 próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0730/24/3859 w wysokości

744,00 zł, poz. nr 8 próbka kontrolna nr 6068/24/3859 w wysokości 15,00 zł oraz załącznik nr 3 poz. nr 6 - koszty pobrania ww. próbek do badań w wysokości 4.229,00 zł. Decyzja została doręczona stronie 12 grudnia 2024 r.

Strona pismem z 23 grudnia 2024 r. z zachowaniem ustawowego terminu odwołała się od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 4 grudnia 2024 r. (sygn. decyzji KNR.361.232.2024.GB), w którym zażądał wycofania nałożonego zwrotu kosztów za przeprowadzone badania laboratoryjne próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej węgla kamiennego groszek plus Lew oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. Ponadto wniosła o umorzenie postępowania zgodnie z art. 105 § 1 kpa. Strona wskazała, że paliwo ma najwyższej jakości dlatego powoływanie się w decyzji na art. 24 ust.1a ustawy w systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw mówiący, że *„Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania”* jest bezzasadne. Strona podniosła, że inspektor w czasie kontroli pobrał nieprawidłowy druk świadectwa jakości paliw stałych, w którym znajdował się błąd spowodowany nieprawidłowo działającym systemem oprogramowania polegający na pojawieniu się w miejscu pozycji siarka oznaczenia części lotnych. Strona wskazała również że inspektor w toku kontroli sprawdził, iż klientowi został wystawiony i wydany prawidłowy druk świadectwa jakości paliw stałych.

30 grudnia 2024 r. Warmińsko-Mazurski WIIH przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie strony wraz z aktami sprawy (sygn.KNR.8361.232.2024.GB).

Pismem z 31 grudnia 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes Urzędu”, „organ drugiej instancji”, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 7 stycznia 2024 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu jest organem wyższego stopnia i w związku

z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw paliwa stałe wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem do gospodarstw domowych oraz do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW muszą spełniać wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Zgodnie z art. 7 ust. 7a ww. ustawy zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Zgodnie ze wzorem świadectwa jakości opublikowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 23 grudnia 2022 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), wartości parametrów jakościowych wskazanych przez przedsiębiorcę wskazuje się poprzez przedstawienie granicznych wartości parametrów dla paliwa stałego z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów odchyień określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, czyli jako przedział jednostronnie domknięty wskazujący minimalną lub maksymalną wskazaną wartość.

W myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji,

nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. Jak stanowi ust. 4a wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium lub innego akredytowanego podmiotu, który dokonał pobrania próbek paliwa stałego, oraz faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, które wykonało badania próbki paliwa stałego i próbki kontrolnej paliwa stałego. Zgodnie z ust. 5 kontrolowany jest obowiązany uiścić należność pieniężną, o której mowa w ust. 1 i 1a, na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ drugiej instancji opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokół kontroli z 19 września 2024 r. (nr akt kontroli KNR.8361.232.2024) wraz z załącznikami, protokoły z badań nr 20/200002748/573-007 z 25 września 2024 r. i nr 20/200002748/573-007/K z 25 września 2024 r. oraz akta postępowania administracyjnego wszczętego pismem z 5 listopada 2024 r.

Z treści protokołu kontroli z 19 września 2024 r. (nr akt kontroli KNR.8361.232.2024) jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0730/24/3859 o masie 71,34 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6068/24/3859 o masie 77,50 kg, pobrano w należącym do Strony składzie opatu z partii węgla kamiennego o masie 5 ton (workowany 25 kg), czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 0062. Niewątpliwy jest fakt, iż badania przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., udokumentowane protokołami z badań nr 20/200002748/573-007 z 25 września 2024 r. i nr 20/200002748/573-007/K z 25 września 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazały i potwierdziły, że badane paliwo stałe nie spełniało wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w załączniku w tabeli nr 4 do ww. rozporządzenia oraz wskazanych przez stronę w świadectwie jakości: LEW groszek plus CN2701 ze względu na zawyżoną zawartość części lotnych. Maksymalna dopuszczalna wartość ww. parametru wynikająca z rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych i wartość wskazana przez stronę w świadectwie jakości: LEW groszek plus CN2701 wynosiła max 1,2 %. Natomiast badania wykazały, że zawartość części lotnych w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0730/24/3859 wynosiła 37,23%, a w próbce kontrolnej nr 6068/24/3859 wynosiła 37,01%. Zważywszy, że dopuszczalne odchylenie wynosi 2% od wartości, w tej sprawie za zgodny z wymaganiami uznany zostałby każdy wynik oznaczenia zawartości części lotnych mniejszy lub równy 1,224% ($\leq 1,2\% + 0,024\%$).

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości LEW groszek plus CN2701.

Odnosząc się do zarzutu bezprzedmiotowości postępowania, Prezes Urzędu, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Z protokołu kontroli nr KNR.8361.232.2024 w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że strona wprowadzała do obrotu węgiel kamienny w sortymencie groszek plus Lew - dla którego wystawiła świadectwo jakości: LEW groszek plus CN2701. W tym miejscu należy wskazać, że ustawodawca w treści przepisu art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw użył sformułowania „jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych (...), wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. W związku z powyższym stwierdzając na podstawie art. 24 ust. 1a ww. ustawy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej działa w ramach decyzji związanej bowiem ustawodawca użył sformułowania „nakłada na kontrolowanego obowiązek” nie zaś „może nałożyć na kontrolowanego obowiązek”. Jedyną przesłanką, której zaistnienie obliguje organ do nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a jest stwierdzenie faktu niezgodności wartości parametrów jakościowych badanego paliwa z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw lub wartościami wskazanymi w świadectwie jakości paliw dla danego paliwa stałego. W świetle powyższego, WIH nie jest władny odstąpić lub zaniechać nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Organ zaznacza, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametrów jakościowych z deklaracją zawartą w świadectwie jakości oraz w rozporządzeniu i zgodnie z wskazanymi powyżej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i jest zobowiązany do nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów pobrania i badania próbek paliw a stałego. Zatem istnieje zgodny z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na Stronę w drodze decyzji obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Z powyższych względów należy wskazać, iż w tej sprawie nie zaistnieją okoliczności obligatoryjnego umorzenia postępowania w całości lub w części w trybie art. 105 § 1 kpa. Zważywszy, że postępowanie, o którym mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wszczynane jest z urzędu wobec czego nie było podstaw do uwzględnienia zgłoszonego wniosku o umorzenie postępowania.

Prezes Urzędu wyjaśnia, że skoro strona zadeklarowała w świadectwie jakości parametr „zawartość części lotnych” organ pierwszej instancji sprawdzając jakość paliwa stałego był zobligowany do zweryfikowania deklarowanej wartości wskazanego parametru poprzez zlecenie badań laboratoryjnych. To na przedsiębiorcy wprowadzającym do obrotu paliwo stałe spoczywa odpowiedzialność by wprowadzany przez niego węgiel spełniał parametry jakościowe jakie deklaruje on w wystawionym przez siebie świadectwie jakości. Wskazane w świadectwie jakości parametry paliwa stałego muszą być zgodne ze stanem faktycznym. W toku kontroli stwierdzono określony stan faktyczny - strona w świadectwie jakości określiła parametr „zawartość części lotnych” na maks. 1,20 %. Zlecone badania laboratoryjne wykazały, że przedsiębiorca nierzetelnie wskazywał w świadectwach ten parametr paliwa stałego. Wojewódzki Sąd

Administracyjny orzekając w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazał, że „W ocenie Sądu, działania przedsiębiorcy polegające na wypisaniu w świadectwie jakości danych niezgodnych ze stanem faktycznym, stanowią istotne naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania jakości paliw, bowiem wprowadzają konsumentów błąd, co do jakości paliwa i stanowią nieuczciwą, w konsekwencji niedopuszczalną reklamę wyrobu. W ocenie Sądu działanie polegające na wykazaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę” (wyrok WSA z 16 marca 2021 r. VI SA/Wa 2443/20).

Zgodnie z treścią art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli badania wykazały, że wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie organ zobligowany jest do nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku zwrotu kosztów za badania laboratoryjne. Przepisy nie wskazują możliwości odstąpienia zarówno w przypadku pomyłki pisarskiej pracownika, złego działania systemu operacyjnego oprogramowania i braku nadzoru przedsiębiorcy w zakresie wystawianego przez siebie świadectwa jakości paliwa stałego jak i w oparciu o fakt, że podany parametr „zawartość części lotnych” nie jest wymagany rozporządzeniem dla węgla sortymentu groszek plus CN2701. W tej kwestii również wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekając w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazując, że „.... zgodnie z art. 24 ust. 1a ustawy o jakości paliw, skoro przeprowadzone badania wykazały, że wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne z parametrami wskazanymi przez skarżącego w świadectwie jakości (zawartość części lotnych). Prezes UOKiK, zasadnie nałożył na skarżącego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Argumentacja skarżącego, iż wynikało to z błędu pracownika, zaś parametr taki nie był wymagany przez rozporządzenie, nie może odnieść zamierzonego skutku, albowiem jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Trzeba podkreślić, że w świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań.” (wyrok WSA z 31 października 2023 r. V SA/Wa 227/23).

Odnosząc się do twierdzenia strony, że inspektor był świadkiem w zakresie omyłki wydanego świadectwa do partii paliwa stałego pobranego do badań i faktu, iż do klienta trafiło prawidłowe świadectwo jakości należy wskazać, że w piśmie przekazującym akta sprawy do Prezesa Urzędu wraz z odwołaniem strony Warmińsko-Mazurski WIIH 30 grudnia 2024 r. przedstawił swoje stanowisko w sprawie, z którego wynika, że: „W trakcie kontroli inspektorom do kontrolowanej partii węgla kamiennego, zostały przekazane przez przedsiębiorcę dwa egzemplarze świadectw jakości paliw stałych dla węgla kamiennego - Lew groszek plus CN2701, które - jak oświadczył ustnie kontrolowany - przekazuje klientom przy zakupie danego rodzaju węgla. Przekazane świadectwa zostały załączone, po jednym egzemplarzu do akt sprawy oraz zanonimizowane zostało

przekazane do laboratorium z próbką. W związku z powyższym nie ma możliwości pomyłki, pobrania niewłaściwego świadectwa. Załączone do akt sprawy KNR.8361.232.2024 świadectwo jakości paliw stałych dla węgla kamiennego - Lew groszek plus CN2701 zostało osobiście przekazane przez przedsiębiorcę kontrolującym podczas kontroli jako dołączane do zestawu dokumentów przekazanych klientom podczas zakupu węgla. Ponadto inspektorzy nie porównywali otrzymanego świadectwa jakości paliw stałych z przekazywanymi wcześniej klientom kontrolowanego składu opału.”. Warmińsko-Mazurski WIIH zauważył również, że kontrolowany podczas kontroli i po jej zakończeniu nie wnosił uwag co do treści sporządzonego protokołu kontroli oraz dokumentów wchodzących w skład akt sprawy.

Wskazać należy, że organ pierwszej instancji oparł się na ustaleniach zawartych w protokole kontroli KNR.8361.232.2024, protokole pobrania próbek nr 0062 oraz protokołach z badań nr 20/200002748/573-007 z 25 września 2024 r. i nr 20/200002748/573-007/K z 25 września 2024 r., które stanowią dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa oraz na materiale dowodowym zgromadzonym w aktach kontroli nr KNR.8361.232.2024.

Przedsiębiorca został pouczone o treści art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, tj. o prawie wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Protokół został podpisany bez uwag. Strona nie skorzystała również z przysługującego jej uprawnienia i nie wniosła uwag do protokołu kontroli na piśmie. Wskazać należy, że informacja o pobranym wraz z próbkami paliwa stałego niewłaściwym świadectwie jakości strona przekazała dopiero w piśmie z 20 listopada 2024 r. pt: *„wyjaśnienia na zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego”* dołączając jednocześnie świadectwo jakości paliwa stałego, które - jej zdaniem - powinno być dostarczone wraz z próbkami do laboratorium. Powyższe uwagi wniesiono po uzyskaniu już wyników z badań laboratoryjnych i po wszczęciu postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie. Prezes Urzędu zaznacza, że Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekając w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazał, że *„nie można wykluczyć znaczenia w sprawie ww. okoliczności. Niemniej, powinna była ona zostać zgłoszona w odpowiednim czasie i w odpowiedniej formie. Wtedy podlegałaby ocenie na podstawie art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. Pamiętać należy, że Skarżący jest przedsiębiorcą, od którego należy wymagać stosowania wyższych standardów staranności przy prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności należy od niego oczekiwać, że jest świadomy znaczenia (i skutków) urzędowych czynności kontrolnych. Tym bardziej, że działalność Skarżącego polega na obrocie towarami, którego dopuszczalne parametry określają przepisy, a spełnienie tych parametrów podlega weryfikacji przez organ. W niniejszej sprawie Skarżący, uczestniczący w kontroli, podpisał protokół kontroli i protokół pobrania próbek nie zgłaszając żadnych uwag i zastrzeżeń w omawianym zakresie. Nie wniósł ich także - odpowiednio pouczone - w terminie określonym w art. 20 ust. 2 ustawy o inspekcji handlowej. Udokumentowanie czynności kontrolnych i poboru próbek do badań ma sformalizowaną formę - protokołu. Skarżący - podpisując protokół bez zastrzeżeń - potwierdził zatem, że próbki zostały pobrane prawidłowo, w tym też, że nastąpiło to w warunkach, w jakich dokonuje on sprzedaży kontrolowanego towaru. Prawidłowości działania organu w ww. zakresie nie mógł podważyć, zgłoszony - po poznaniu wyników*

badania próbek - dowód ze świadków i przesłuchania Strony (...). Świadcami przesiewania mieli być także pracownicy organu przeprowadzający kontrolę (...) Ci jednak temu zaprzeczyli. Niepodjęcie zatem przez Skarżącego stosownych kroków do wyjaśnienia stanu faktycznego w czasie czynności kontrolnych i poboru próbek, a także później - w terminie 7 dni od przedstawienia protokołu do podpisania - uniemożliwia podnoszenia skutecznych zarzuty w tym zakresie a opartych w zasadzie wyłącznie na okolicznościach pochodzących z zeznań świadków - pracowników Strony i przesłuchania samej Strony. (wyrok VI SA/Wa 2673/20 z 29 czerwca 2021 r.)

Podsumowując, należy stwierdzić, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, udokumentowany wynikami badań, wykonanych przez akredytowane i niezależne laboratoria, nie pozostawia wątpliwości, iż oferowany przez Przedsiębiorcę w dniu kontroli groszek plus Lew, nie spełniał wymagań jakościowych w zakresie parametru zawartość części lotnych. Zgodnie zatem z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, strona jest zobowiązana do uiszczenia na rachunek Warmińsko-Mazurskiego WIIH kwoty 4.988,00 zł, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego w terminie 14 dni od dnia, doręczenia niniejszej decyzji.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Warmińsko-Mazurskiego WIIH z 4 grudnia 2024 r. (sygn. decyzji HP.8361.232.2024.GB).

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 i poz. 1705); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

- 1) xxxx
- 2) Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej